

عنوان مقاله:

بررسی توان جابجایی ماسه توسط باد در دشت شیله سیستان

محل انتشار:

فصلنامه آب و خاک، دوره 29، شماره 1 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

سکینه پورمند - استادیار گروه علوم خاک، دانشکده مهندسی آب و خاک، دانشگاه زابل

احمد غلامعلی زاده آهنگر - دانشجوی کارشناسی ارشد گروه علوم خاک، دانشکده مهندسی آب و خاک، دانشگاه زابل

عبدالحمید دهواری - استادیار گروه مرتع و آبخیزداری، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه زابل

خلاصه مقاله:

از مهم ترین عوامل موثر در شکلگیری تپه های ماسه ای رژیم باد، فراوانی، جهت و مقدار سرعت باد است. مقدار انرژی باد و تغییرات آن در جهات مختلف (رژیم بادی) اثرات زیادی روی مرفولوژی، نگهداری و تغییر شکل رخساره های فرسایش بادی دارد. در این تحقیق سعی شد با تجزیه و تحلیل آمار باد در دوره آماری 1992-2003 و 14، توسط گلباد و گلماسه نقش رژیم بادی در حجم و جهت انتقال رسوبات مورد بررسی قرار گیرد. پتانسیل حمل ماسه در منطقه شیله حدود 3439 واحد برداری و جهت نهایی حمل ماسه جنوب شرقی است که با توجه به طبقه بندی فرایبرگر و دین 12، منطقه مورد مطالعه از نظر قدرت فرسایشی باد در کلاس زیاد قرار می گیرد. دبی حمل ماسه بر اساس معادله لتو-لتو 15 برابر 20/422 تن بر متر بر سال است. الگوی وزش باد در تمام فصول سال از جهت شمال غربی تا شمال است. سرعت باد در تابستان حداکثر و در زمستان حداقل بوده و تابستان ناآرام - ترین فصل سال و زمستان آرامترین فصل سال می باشد. همچنین بادهای با سرعت بیشتر از 11 متر بر ثانیه در فصل تابستان بیش ترین مقدار و در زمستان کمترین مقدار می باشد. مقدار شاخص همگنی UDI برای این منطقه 0/95 میباشد که زمینه را برای ایجاد تپه های عرضی (برخانونید) فراهم می کند.

کلمات کلیدی:

پتانسیل حمل ماسه، تپه ماسه ای، جهت حمل ماسه، رژیم بادناکی، فرسایش بادی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/666667>

